

Веселина Сариева

magia naturalis

ехо | статика | динамика | светлина

май - юни 2020

„magia naturalis – ехо | статика | динамика | светлина“ е въображение, което отваря смислови, символни, звукови, вибрационни, визуални и структурни нива на възприемане.

разпознавана като код, манифест, хибриден текст, поема, визуална среда, перформанс, имерсивно преживяване, транс и генератор на индивидуални значения, „magia naturalis“ все още не е намерила своята дефинитивна медия, която да поеме мащаба ѝ, и очаква бъдещето да я изобрети.

„magia naturalis“ съдържа десет глави, избягва коректната пунктуация и се чете на зигзаг.

ехо

статика

динамика

светлина

I.

пред-поставена

мисълта затиска тялото
желанието застига кожата

разпъва я
изглажда
разширява
трансформира

клепачи в сух залог
орбити в неравен ход

погледът се въплъщава

мисъл-собственост

търгува собственост
въпреки/срещу/с другия

телата упражняват
възможност

плътта изпълва
представи

ОЛИО ВЪВ ВОДА ВИЖДАМ

телата изтръпват

преминават граници
не помнят праг

усмихвам се конвулсивно
честотите са нагъсто
сигналите са силни
чувам всички

в снопове

плът от път

разпознаваме се на осъмване
плъховете чертаят траекториите на новия град

аз съм в тяло

прилепят се
оттласкват
засичат
противостоят

телата стават като
като
и дори като

прозрачни

подготвят минало
извършват фигури

фигури срещу фигури

телата срещу себе си

напредък от сблъсък
на динамични
мислеци
фигури с фигури

телата се изтощават
не спират

ние

тяло извън тела

II.

отвес

невръстна

съшита, прекроена

бях надвесена
в бягство

раздвоена от перваза

безкраен път ми
навън протяга ме

следвам го

ето
долу - те
неколцина по паважа

заднишком
прибягвам
гледам ги

гърла към гърла
извивки в опасност

между нас
ние

смах артерии пулс лава

зад мен
косо

възел в глуха кърпа

вътре
дръпва ме

бащата на бащата
на бащата

на-редени
основателни

на

други
дърпат го

пред-явяват
нас

неочертаните, безобразни
заоблачени и чудовищни

зрачни

зрач-

отвъд
в навътре
дръпвам ли

ни

ги.

изчезнахме
бледнеем

поставяме и причиняваме
кухи посредата

пространството е съдба
пространството се прави

пространството

минало
от / минало
на / с

в край
в протягане и странство

пространство извън пространства

III.

въобразявам ориентир
вибрираща перспектива

конник през шахматната дъска

въображението проектира творения

преконфигурирам
преначертавам
прекомпозирам

измислям език -
той римува повърхност с дълбочина

сгъвам
огъвам
притискам
събирам

сдвоявам процеп
между нас

сгъвам сгъвам

натрупвам
трупам

набързо правя фуния
факла далекоглед сутрешния вестник
удържа ме на земята в скорост

едно отпускане на ръката
и клоним към плазма

без дъх

пише

мижи

творение - направа

правя ново място

заема време

оглежда себе си
чете се по сгъвките

оповестява писмото си

пада в колебание

земята липсва

творение извън творението

дъх извън

тя извърща лице и се скрива в дълбока гънка на врата си - острие на света
в което светлина и тъмнина се притискат

IV.

идват гледат ми очите зъбите
ставите ми пукат

оставят леки деформации

какво от това
ще е с лошо качество
черно-бяло
и бемката ми ще е пиксел

черен квадрат

бял куб

наизуст
редувам
неуморно

забравям
в точно
количество

понятие

подобие

протегната памет - неочакван сътрудник

продължава ме
продължавам се

ОПИТ В НЕ-ТЯЛОТО

раз-реждане

раз-едначаване

все-мерване

не-телата ни излъчват светлина

светим в симбиоза

от-лагаме се

сърцето желае да движи звездите
потрепващ сигнал
невъзможна кръв и плът

разкриване

образ на ръба на материята

образ - рана

не-приличен

храним се с рани
ние всички
в зев

V.

гълъби разнасят маслинови клонки

дарявам водата от тялото си
преглъщам в различни гърла

близък

непознат

луната се оттегля от палците ни

въздухът
заема
въображението

въздухът
заема
движението

успеха - страха

между въздуха е смърт

въздухът чувства

въздухът
ни диша

през нощта стените ни излъчват
отвън навярно слабо светят
хрупкави като неон и леко стискане

жужим

въздухът чувствителен релеф

VI.

казва - отпуснете езика си
като цвете което плува във водата
отпускам езика си като цвете
което плува във водата

никога не е казвал
не е опитвал
да
той никога

тежест извън гравитация
постижение без свидетел

езикът ми е безсвидетелствен
аз немият свидетел

езикът ми е пара
лист хартия

преди да се скупчи
преди да е смачкан

орган на волята
предмет на появата

какво е в тази повърхност
над която плува

грешка в опрощение

МЯСТО

В МИЛОСТ

VII.

скрежно бяло

въздухът излива опита от времето

мисълта се опустява

кървав водопад по склона на глетчера

времето сече пространството

шахта в леда

свисти отломка към недрата

звуци в бягство

от край до край

разлъчване

похлупак

мисли в друг край

зрак

маг

опак пух и прах

VIII.

виждам

палецът ми потърква пръстите в кръг
тържествуваща тъкан

опиум

разтварям ги като цвете
аз съм в центъра
на длан

земята е плоска

събрана отново шепата застива
земята е изтекла

между пръстите

материята форма

помни гънката
но гънка липсва

материята чувства себе си

IX.

не дишам
разширявам

мирис

увереност на-о-коло

доближавам

не-тъканни

влажни използвани естествени охлаждащи се и напечени
тъмен химичен еластичен усукващ се около растящи
сигнална мокра закрепена до опушен
собствени поставени прозирни увеличаващи и чакащи
съставна подредена ръкотворна под гладка и покриваща
издишан вдишан от леки и отправени
случаен точкуван натиснат от спотайни

посредници до посредници

белези
без място

намерения извън намерението

доверие
без състав

отсъствие

търпи
потръпва

отворен код

ни

помежду

Х.

мрежа на кълбо в ръката

върти
осуetya

не свързва, а създава

шмугва се

нещо пред нещата

нечовешки

безпространствен

опит

статика

динамика

ехо

светлина

„magia naturalis – ехо | статика | динамика | светлина“ възниква по повод едноименната изложба „Magia Naturalis“, реализирана по идеи на Боян Манчев и Веселина Сариева през юни 2020 г. в галерия Sariev, Пловдив. Изложбата събира произведения на съвременното изкуство, артистични практики и текстове.

-

Веселина Сариева описва работата си като визионер, създател и куратор на контекст и в тази широка концепция обхваща разнообразните си работни дейности и роли в областта на изкуството, културата, градското развитие. Тя се интересува от места за среща и правенето на пространства като физическо и абстрактно понятие. Зад повечето от проектите ѝ стои прото-поетичен конструкт.

www.vesselinasarieva.com